

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 125 /2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

159/2018. (VII. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. április 3-án, meghatalmazott jogi képviselője által, postai úton előterjesztett **panaszát** a 2018. július 12-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag és dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén – a távollévő dr. Wildner Domonkos előadó testületi tag írásbeli előterjesztése nyomán – meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – Sz.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. április 3-án meghatalmazott jogi képviselője által, postai úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2018. április 2-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy a Sz. Rendőrkapitányság Közlekedés-rendészeti Osztály Forgalmellenőrző Alosztálya Sz. városban, a N. u. 9. szám alatt 2018. április 2-án 17 óra 10 perckor ellenőrzés alá vonta, majd előállították, mert álláspontjuk szerint a panaszos „járművezetés az eltiltás hatálya alatt” nevű közlekedési szabálysértést követett el.

A panaszost a Sz.-i Törvényszék, mint másodfokú büntető bíróság 2018. március 14-én tárgyalta nyilvános tanácsülésen a panaszos első fokú ítélettel szembeni fellebbezését. A Járásbíróság közúti baleset okozásának vétsége miatt folytatott a panaszossal szemben eljárást, és az első fokú ítélet egy év négy hónap időtartamra tiltotta el a közúti járművezetéstől. Az első fokú ítélettel szemben az akkori kirendelt védőjével a kihirdetéskor bejelentették fellebbezésüket, elsődlegesen felmentésért, másodlagosan pedig enyhítésért.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A Sz.-i Törvényszék fellebbezési eljárásban 2018. március 14-én nyilvános ülésen, szóban kihirdette ítéletét, mely ítélet a panaszbeadvány írásáig nem került leírásra, és a panaszosnak kézbesítésre. A jogerős ítélet szóbeli indokolásakor a kihirdetéskor a bíró azt közölte, hogy majd az Okmányiroda fok a panaszosnál levélben jelentkezn, és írásban szólítják fel a jogosítványa leadására, onnan él majd a hat hónap eltiltás.

Ebben a tudatban közlekedett a panaszos a megjelölt helyszínen akkor, amikor a rendőrség tagjai vele szemben intézkedtek, majd pedig eljárás alá vonták, ennek keretében pedig előállították az * Autópálya Rendőrségre, míg a fénymásolatban csatolt elismervény tanúsága szerint a helyszínen elvették a vezetői engedélyét.

A panaszos sérelmezi, hogy nem értesítették arról, hogy a közúti járműnyilvántartásba, illetve a központi nyilvántartásba bevezetésre került a közúti járművezetéstől való eltiltása, mely már önmagában aggályos, mivel még tárgyalási jegyzőkönyv sem készült a tárgyalás óta, sem jogerős ítélet. Ebből kifolyólag a panaszos azt sem érti, hogy mi alapján történt meg az eltiltás felvitele a központi rendszerbe, hiszen még nincs leírt, jogerős ítélet, s annak kézbesítése sem történt meg.

A panaszos előadta, hogy a „járművezetés eltiltás hatálya alatt” elnevezésű szabálysértést csak szándékosan lehet elkövetni, ezért álláspontja szerint maga a rendőri intézkedés azért sem volt jogszerű, mert azt vizsgálni kellett volna, hogy milyen jogerős ítélet rendelkezett az eltiltásról, s ezen ítélet kézbesítése, illetve a terhelt kiértesítése megtörtént-e egyáltalán. Mivel ez az ő esetében nem történt meg, ezért véleménye szerint jogszerűtlen volt a rendőri intézkedés, az előállítás, nem beszélve a vezetői engedélyének elvételéről.

A panaszos védője 17 óra 30 perckor megjelent az * Autópálya Rendőrségen a panaszos feleségével együtt, ügyvédi igazolványát átadta, az őrzési naplóban őt regisztrálták, de vele nem értekezhetett a panaszos, és a rendőrök sem voltak hajlandók vele beszélni, így megakadályozták a védői tevékenységének gyakorlásában. A panaszos többször jelezte a rendőröknek, hogy védője megérkezett, és a portán várakozik, többször kérte, hogy kísérik fel, hadd értekezzen vele, de csak azt a választ kapta, hogy az eljárásnak ez nem az a szakasza, ahol védőnek helye van, majd ha végeztek, akkor értekezhet vele.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) K. G. B. r. őrnagy 2018. május 15-én készült átiratában az alábbiak szerint foglalja össze az intézkedéssel kapcsolatos információkat.

B. B. A. r. főtörzsszázlós szolgálatparancsnok és P. V. r. törzsőrmester mb. járőrparancsnok 2018. április 2-án 10 óra és 22 óra között megkülönböztető jelzéssel ellátott szolgálati gépkocsival közlekedési gépkocsizó járőri feladatokat hajtottak végre, melynek keretében 15 óra 45 perctől 20 óra 30 percig Sz. város területén végeztek ellenőrzést.

17 óra 20 perckor a N. út 9. szám előtt ellenőrzés alá vonták a *** rendszámú személygépkocsit, melyet a panaszos vezetett.

A rendőrök a náluk lévő telefonon, TIR Mobil rendszeren keresztül ellenőrizték a panaszos, valamint a gépkocsi adatait, melyből megállapították, hogy a gépkocsivezető a vezetéstől el van tiltva. Ezt az adatot rádión keresztül leegyeztették a F. Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenységirányítási Központ (továbbiakban: TIK) ügyeletesével, aki megerősítette ezt a ténytet. Ezt követően a TIK ügyeletesével konzultálva a panaszos előállítása mellett döntöttek.

A panaszos a Forgalmellenőrző Alosztály épületében került előállításra, ahol a szabálysértési eljárás megindításához szükséges iratok készítését megkezdték, annak érdekében, hogy a

panaszost át tudják adni a Sz.-i Rendőrkapitányság részére az azonnali eljárás lefolytatása végett.

Az írásos anyag elkészülte előtt körülbelül 5-10 perccel érkezett meg a panaszos ügyvédje, akivel P. V. r. törzsőrmester beszélt. Az ügyvéd elmondta, hogy jelen kíván lenni védence meghallgatásán. A rendőr tájékoztatta az ügyvédet, hogy nem történt meghallgatás sem szóban, sem írásban, erre majd a Rendőrkapitányságon kerül sor, valamint kérte, hogy a védencével való megbeszéléssel várjon az elsődleges írásos anyag elkészültéig, ami körülbelül 10 perc. Az ügyvéd akkor ezt elfogadta és tudomásul vette.

Ez után a rendőröket utasította a TIK ügyeletes, hogy a panaszost engedjék szabadon, mivel a szabálysértési előkészítő csoport megfelelő kapacitás hiánya miatt nem tud foglalkozni az ügygel, így a további személyi szabadságot korlátozó intézkedés nem szükséges. Mindezek miatt a szükséges dokumentumok elkészítése és aláírása után a panaszost szabadon bocsátották. A panaszossal szemben szabálysértési eljárást kezdeményeztek.

A rendőri intézkedésre az 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről (továbbiakban: Rtv.) 29.§, illetve a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. BM utasítás 4.§ alapján került sor.

A panaszos előállítására az Rtv. 33.§ (2) bekezdés f) pontja szolgált jogalapul.

Mivel az Országos Közúti Közlekedési Nyilvántartásban rögzített adatok közhiteles adatok, ezért ennek valóságtartalmát a helyszínen intézkedő rendőrnek sem kötelessége, sem lehetősége nincs vizsgálni, az abban nyilvántartott adatokat hitelesnek kell elfogadnia.

A Nyilvántartó adatai alapján a panaszos elkövette a Szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszeréről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 176.§-ában meghatározott „járművezetés eltiltás hatálya alatt” megnevezésű szabálysértést, mely elzárással is sújtható. Ilyen esetben vezetői utasításra az az eljárási rend, hogy az ügyben területileg illetékes rendőrkapitánysággal kell egyeztetni, hogy le tudják-e folytatni az azonnali eljárást, és ezért kívánják-e az elkövető előállítását. Ezt a helyszínen intézkedő rendőr a TIK ügyelethen keresztül tudja megtenni. Ezen esetben ez a helyszíni intézkedés során, az előállítás előtt megtörtént. Ezután került sor a panaszos előállítására a Forgalmellenőrző Alosztály épületébe, ahol azonban nincs előállító helyiség, így az előállítottat folyamatosan őrizni kell. Ezt úgy oldották meg, hogy amíg az írásos tevékenységet végezték az előállított személy ott tartózkodott velük. Az előállítottat nem hallgatták meg sem szóban, sem írásban, vele szemben az előállításon kívül más eljárási cselekmény foganatosítására nem került sor. Az ügyvéd érkezésekor közölte, hogy a panaszos meghallgatásán kíván jelen lenni, ilyen eljárási cselekmény azonban nem történt.

A r. őrnagy kifejti, hogy a panaszban kifejtettekkel ellentétben a Szabs. tv. bünteti a „járművezetés eltiltás hatálya alatt” gondatlan elkövetését is.

2) A 2018. április 2-án készült feljelentés szabálysértési ügyben című dokumentumban foglaltak szerint a panaszos a rendőri intézkedés megkezdését követően elmondta, hogy a bíróság vezetéstől eltiltó döntésének kihirdetésénél jelen volt, azonban postai úton nem kapott erről értesítést a bíróságtól.

3). B. B. A. r főörzsászlós 2018. május 9-én készült jelentésében kiegészítő információként előadta, hogy a panaszos előállítása során a rendőrségi épületben a személyes szabadságot korlátozó intézkedés rögzítésére, szabálysértési feljelentés elkészítésére és a TIK folyamatos tájékoztatására, majd a TIK utasítására a panaszos szabadon bocsátására került sor. Mindeközben ellátták az előállított személy felügyeletét is.

Az ügyiratok elkészítése és az előállított felügyelete közben érkezett meg a panaszos jogi képviselője az épületbe, aki az előtérben várakozott. Elsődleges szempontként az ügy előrehaladását figyelembe véve, az iratok elkészítésével és a további teendőkkel foglalkoztak a rendőrök, mivel az általános eljárás ilyen esetekben az azonnali eljárás lefolytatása,

bizonyos esetekben az őrizetbe vétel. Az írásos tevékenység végeztével egyidejűleg a szabadon bocsátás is megtörtént, ezt követően a panaszos találkozott a jogi képviselőjével.

4) Az igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról című dokumentum szerint a panaszos 2018. április 2-án 17 óra 10 perctől 18 óra 24 percig tartózkodott az * Autópálya Alosztályon.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület először azt értékelte, hogy a panaszbeadvány vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére: „Akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bünteljesítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.” Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri tevékenység általános elvéinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos beadványában többször hangsúlyozza, hogy a panaszának gyökere az, hogy – annak ellenére, hogy a kihirdetésen részt vett, és tisztában volt a jogerő beálltával – a bíróság nem értesítette őt postai úton.

Az Rtv. fent idézett 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával foglalkozik, így nem rendelkezik hatáskörrel a bíróság által végzett cselekmények felülvizsgálatára, vagy minősítésére.

A Testület a panasz fenti része tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének IV. cikkében rögzített személyes szabadsághoz való jogát, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá.

A panaszbeadványban a panaszos arról számolt be, hogy járművével közúti közlekedése során vonták őt rendőri intézkedés alá.

A rendőrségi tájékoztatás szerint B. B. A. r. főörzszászlós szolgálatparancsnok és P. V. r. törzsörzester mb. járőrparancsnok 2018. április 2-án 10 óra és 22 óra között megkülönböztető jelzéssel ellátott szolgálati gépkocsival közlekedési gépkocsizó járőri feladatokat hajtottak végre, melynek keretében 15 óra 45 perctől 20 óra 30 percig Sz. város területén végeztek ellenőrzést. 17 óra 20 perckor a N. út 9. szám előtt ellenőrzés alá vonták a *** rendszámú személygépkocsit, melyet a panaszos vezetett.

A rendőrök a náluk lévő telefonon, TIR Mobil rendszeren keresztül ellenőrizték a panaszos, valamint a gépkocsi adatait, melyből megállapították, hogy a gépkocsivezető a vezetéstől el van tiltva. Ezt az adatot rádióon keresztül leegyeztették a *Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenységirányítási Központ (továbbiakban: TIK) ügyeletesével, aki megerősítette ezt a tényt.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőrök közlekedésrendészeti ellenőrzés során jártak el, a Testület utal az Rtv. 44. §-ára, amelynek (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a közlekedés szabályszerűségét – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A közlekedésrendészeti intézkedés során tehát a rendőrség ellenőrizheti a közlekedési rendszabályok megtartását. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben (akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal) megilleti.

A rendőrség által hivatkozott és észlelt szabályszegéssel összefüggésben továbbá a Testület utal a Szabs. tv. vonatkozó rendelkezéseire. A Szabs. tv. 176. §-a szerint, az a járművezetéstől eltiltott személy, aki a járművezetéstől eltiltás hatálya alatt annak érvényesülési körébe tartozó járművet vezet, szabálysértést követ el.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület álláspontja szerint megalapozott volt a rendőri észlelés, a panaszos valóban részt vett járművével a közúti forgalomban az eltiltás hatálya alatt, ez pedig további szabálysértési felelősségrevonás kilátásba helyezését indokolta. A Testület egyetért a rendőrségi állásponttal, mely szerint az Országos Közúti Közlekedési Nyilvántartásban rögzített adatok közhiteles adatok, ezért ennek valóságtartalmát a helyszínen intézkedő rendőrnek sem kötelessége, sem lehetősége nincs vizsgálni, az abban nyilvántartott adatokat hitelesnek kell elfogadnia.

Mindezekre tekintettel a Testület megítélése szerint a szabálysértés elkövetésének észlelése bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendőrség továbbá megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszossal szemben az Rtv. 44. §-a alapján közlekedésrendészeti intézkedést fogantatosított. A Testület megállapítása szerint a jogszerű rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület vizsgálta a panaszos előállítását.

A panaszos véleménye szerint nem csak az intézkedés fogantatosítása, de ezáltal az előállítása is jogszerűtlen volt.

a) A Testület először az előállítás jogalapját vizsgálta meg.

A rendőri tájékoztatás szerint a panaszos előállítására az Rtv. 33.§ (2) bekezdés f) pontja szolgált jogalappal. A Nyilvántartó adatai alapján a panaszos elkövette a Szabálysértésekről, a

szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 176.§-ában meghatározott „járművezetés eltiltás hatálya alatt” megnevezésű szabálysértést, mely elzárással is sújtható. Ilyen esetben vezetői utasításra az az eljárási rend, hogy az ügyben területileg illetékes rendőrkapitánysággal kell egyeztetni, hogy le tudják-e folytatni az azonnali eljárást, és ezért kívánják-e az elkövető előállítását. Ezt a helyszínen intézkedő rendőr a TIK ügyeleten keresztül tudja megtenni. Ezen esetben ez a helyszíni intézkedés során, az előállítás előtt megtörtént.

Az Rtv. 33.§ (2) bekezdés f) pontja szerint, a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

A Testület az eset gondos mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos előállítására a szabálysértés elkövetése miatt, az eljárás azonnali lefolytatása érdekében kellő jogalap birtokában került sor.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállítására kellő jogalap birtokában került sor, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

b) Mivel azonban az idézett rendelkezés az előállítás végrehajtását az abban foglalt feltétel teljesülése esetére nem kötelező jelleggel írja elő, hanem az intézkedő rendőrnek mérlegelési jogkört biztosít, a Testület a rendőri intézkedést az arányosság követelményére figyelemmel is szükségesnek tartotta értékelni. Testület vizsgálta, hogy a jogalap birtokában foganatosított előállítás megfelelt-e az arányosság követelményének, azaz, hogy volt-e lehetőségük az intézkedő rendőröknek arra, hogy kisebb jogkorlátozással járó intézkedést foganatosítsanak az intézkedés céljának elérése érdekében.

A rendőri tájékoztatás szerint az ilyen esetekben vezetői utasításra az az eljárási rend, hogy az ügyben területileg illetékes rendőrkapitánysággal kell egyeztetni, hogy le tudják-e folytatni az azonnali eljárást, és ezért kívánják-e az elkövető előállítását. Ezt a helyszínen intézkedő rendőr a TIK ügyeleten keresztül tudja megtenni. Ezen esetben ez a helyszíni intézkedés során, az előállítás előtt megtörtént.

Az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése rögzíti az arányosság követelményét. Eszerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával, míg a (2) bekezdés szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége nélkül is biztosítható.

Mindezekre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy az intézkedő rendőrök a vezetői utasításnak megfelelően jártak el, az azonnali eljárás lefolytatása érdekében, így a rendőri intézkedés megfelelt az arányosság Rtv. 15. §-ában foglalt követelményének is (Rtv. 15. § A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.).

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállítása megfelelt az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság követelményének.

c) A Testület az Rtv. 15 §-a alapján, amely az arányosság követelményét fogalmazza meg, vizsgálta az előállítás időtartamát, amely a foganatosított intézkedéseket tekintve nem tarthat aránytalanul hosszú ideig.

A rendőrségi dokumentáció szerint a panaszos előállítása 17 óra 10 perctől 18 óra 24 percig tartott. A panaszos előállítása során a rendőrségi épületben a személyes szabadságot korlátozó intézkedés rögzítésére, szabálysértési feljelentés elkészítésére és a TIK folyamatos tájékoztatására, majd a TIK utasítására a panaszos szabadon bocsátására került sor. Mindeközben ellátták az előállított személy felügyeletét is.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok alapján pontosan rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A Testület úgy foglalt állást, hogy a foganatosított rendőri cselekmények száma és jellege indokolta az előállítás hosszát, nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az előállítás ideje alatt szükségtelen, vagy indokolatlan holtidők lettek volna. **Ennek következtében a Testület a panaszos előállításának idejét arányosnak minősítette, amely nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.**

3) A Testület vizsgálta, hogy milyen tájékoztatást adtak a panaszosnak, illetőleg jogi képviselőjének azzal kapcsolatban, hogy miért nem értekezhetek egymással a panaszos előállítása során.

A panaszos védője 17 óra 30 perckor megjelent az * Autópálya Rendőrségen a panaszos feleségével együtt, ügyvédi igazolványát átadta, az őrzési naplóban őt regisztrálták, de vele nem értekezhetett a panaszos, és a rendőrök sem voltak hajlandók vele beszélni, így megakadályozták a védői tevékenységének gyakorlásában. A panaszos többször jelezte a rendőröknek, hogy védője megérkezett, és a portán várakozik, többször kérte, hogy kísérik fel, hadd értekezzen vele, de csak azt a választ kapta, hogy az eljárásnak ez nem az a szakasza, ahol védőnek helye van, majd ha végeztek, akkor értekezhet vele.

A rendőrségi tájékoztatás szerint az írásos anyag elkészülte előtt körülbelül 5-10 perccel érkezett meg a panaszos ügyvédje a rendőrség épületébe, akivel P. V. r. törzsőrmester beszélt. Az ügyvéd elmondta, hogy jelen kíván lenni védence meghallgatásán. A rendőr tájékoztatta az ügyvédet, hogy nem történt meghallgatás sem szóban, sem írásban, erre majd a Rendőrkapitányságon kerül sor, valamint kérte, hogy a védencével való megbeszéléssel várjon az elsődleges írásos anyag elkészültéig, ami körülbelül 10 perc. Az ügyvéd akkor ezt elfogadta és tudomásul vette. Elsődleges szempontként az ügy előrehaladását figyelembe véve, az iratok elkészítésével és a további teendőkkal foglalkoztak a rendőrök, mivel az

általános eljárás ilyen esetekben az azonnali eljárás lefolytatása, bizonyos esetekben az őrizetbe vétel. Az írásos tevékenység végeztével egyidejűleg a szabadon bocsátás is megtörtént, ezt követően a panaszos találkozott a jogi képviselőjével.

Mivel a panaszos maga is leírta beadványában, hogy a rendőrök közölték vele, hogy „ez az eljárásnak nem az a szakasza, ahol védőnek helye van”, ezért a Testület elfogadta a rendőrségi álláspontot, mely szerint a szükséges tájékoztatást megadták mind a panaszos, mind a jogi képviselője részére. Mivel a panaszost sem szóban, sem írásban nem hallgatták meg, nem volt indokolt a jogi képviselő jelenléte, a panaszos csupán azért tartózkodott a rendőrökkel egy helyiségben, mert a Forgalomellenőrző Alosztály épületében nincs előállító helyiség, így az előállítottat folyamatosan őrizni kellett.

Mindezekre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérült a jogi képviselőjével való kommunikáció kapcsán kapott tájékoztatás által.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szabálysértés elkövetésének észlelése bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendőrség továbbá megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszossal szemben az Rtv. 44. §-a alapján közlekedésrendészeti intézkedést foganatosított. A Testület megállapítása szerint a jogszerű rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület álláspontja szerint a panaszos előállítására kellő jogalap birtokában került sor, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga, továbbá a panaszos előállítása megfelelt az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság követelményének. A Testület a panaszos előállításának idejét szintén arányosnak minősítette, amely nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérült a jogi képviselőjével való kommunikáció kapcsán kapott tájékoztatás által.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2018. július 12.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag
helyett Dr. Lukács Tamás elnök

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET